

Risale-i Nur derslerinin önemi

İslâm âlemi ve şu güzel vatanımız çok ciddî belâ ve sıkıntı ve musîbetle karşı karşıya.

Bu musîbet, “Öyle musîbetten kaçınız ki, geldiği vakit zalimlere mahsus kalmaz, masumlar ve mazlûmlar da içinde yanar” sırrınca toplumun bütün kesimlerini doğrudan etkileyen bir musîbet türünde. Çoluk çocuk demeden, büyük küçük dinlemeden, haklı haksız, suçlu suçsuz her kesim ciddî bir endişe, ciddî bir sıkıntı içinde. Hak, hukuk ve adalet yollarının kapanmaya yüz tutması insanların gelecekten ümidini kesiyor, cemiyetin vicdanında derin yaralar açıyor. En kötüsü ise mü’min ve inançlı insanların arasındaki kavga. Karşılıklı söylenen ağır sözler ve ağır ithamlar maddî musîbet yanında manevî bir musîbetin de ateşini yakıyor.

Bu ciddî bir belâ ve ciddî bir musîbet.

Peki bu musîbete karşı nasıl hareket edeceğiz? Bu belâ ve fitneden nasıl kurtulacağız? Neler yapmalıyız ki çevremizde ve ülkemizde meydana gelen bu musîbetler ortadan kalksın ve rahmet kapıları açılsın?

Bütün bu ve benzeri suallere verilecek elbette bir çok cevap vardır. Risale-i Nurdan aldığımız derslere binaen aklımıza gelen bir kaç cevabı sizlerle paylaşalım.

Birincisi: En öncelikli mesele nefsini itham etmektir. Çünkü büyük musîbetler ekseriyetin hataları sonucu meydana gelir. Bu ekseriyetin içinde bizler de varız. Bizlerin içinde ben de olduğuma göre önce nefsimi itham etmek gerekiyor. Ne gibi hatalar yaptım ki, hangi vazifeleri eksik bıraktım ki bu musîbetler başımıza geldi. Hangi işleri ihmal ettik ki bu belâlara maruz kaldık. Onuncu Lem’adaki şefkat tokatlarını hatırlayarak nefsimizi bir hesaba çekelim. Kendi şahsımızı ve nefsimizi bir kenara atıp küçük görmeyelim. Bir tek şahıstan da ne olacak demeyelim. Unutmayalım ki, “Ümmeti sahil-i selâmete çıkaran bir gemide” çalışan küçük bir neferin küçük bir hatası koskoca bir gemiyi etkiler.

İkincisi: Bu zamanlarda duâ etmektir. Elimizde topuz yok Nur var. Elinde Nuru olanın da en güzel tesirli silâhı duâ ve niyazdır. En güzel duâ yolu hiç kuşkusuz namazdır. Beş vakit namazları vaktinde ve “bilhassa, namazı tâdil-i erkân ile kılmak, namazın arkasındaki tesbihâtı yapmaktır.” Tesbihâtı bu zamanlarda okumak çok daha büyük önem kazanıyor. Çünkü tesbihât içinde çok camii duâlar var. Bilhassa sabah ve akşam namazı sonrasında okunan duâları ihmal etmemek gerekiyor. Yine sabah ve ikinci namazları sonrasında okunan ism-i azam duâsı ayrı bir öneme sahip. Cevşen ve tahmidiye gibi duâlar da yine bu musîbet vakitlerinde okunması gereken dualardır.

Üçüncüsü: Meyve Risalesi'nde geçen Dördüncü Meseleyi tekrar tekrar okumak ve orada tavsiye edilen prensipler bağlı kalarak malayâni ve boş şeylerden uzak durmak. Bilhassa da aşırı taraf olmuş yayın organlarından uzak durmak gerekiyor. Bu gün televizyonlar öylesine beyin yıkama yapıyorlar ki, insanın bu yayınları izleyip de akıllı ve mantıklı bir hüküm vermesi mümkün olmuyor. En önemlisi de siyasî tartışma ve tarafgirlikten uzak durmak gerekiyor. Siyasetin insanları nasıl bir uçtan diğer bir uca savurduğunu hep birlikte görüyoruz. Bizim vazifemiz cemiyete iman hizmeti sunmak, makam ve mevki değil.

Dördüncüsü: Risale-i Nur'dan şahsî okumalarımıza ısrarla devam etmek ve Risale-i Nur derslerine iştirak etmek. Şahsî okumalar çok önemli. Risale okumalarına devam ettiğimiz müddetçe zihnimiz Nurlara meşgul olacak ve işimize yaramayan malayâni ve boş meselelerden uzak duracağız. Bu da bizi hep güzel ve pozitif düşüncelere sevk edecektir. Aynı zamanda Risale-i Nur derslerinin yapıldığı mekânlara devam etmek yine kişideki hak, hukuk, adâlet ve merhamet ve insaf gibi olumlu duyguların gelişmesine vesile olacaktır.

Risale-i Nur derslerine iştirak etmek bilhassa böyle zamanlarda çok daha büyük bir önem kazanıyor. Çünkü zındıka bu gün için dindar kesim üzerinde ilginç bir baskı kurmuş durumda. İnsanlardaki korku ve evham duyguları sürekli tahrik ediliyor. İblisin ve nefsin vesveseleri ile bazen kişi Nur derslerine iştirak etmekten çekiniyor, evhama kapılıyor. Hatta böyle bir duyguya bazen yıllarca derslere devam etmiş kardeşler arasında bile rastlanabiliyor. İşte bu sebeple böyle zamanlarda Risale dersleri çok daha büyük bir önem kazanıyor. O mekânlarda okunan dersler adeta mânevî havayı temizleyip mânevî kirleri yıkıyor. Unutmayalım ki aksi bir durumda çok ciddî bir şekilde mesul oluruz.

İşte Risale-i Nur'un ikazı:

“Beşinci nokta: Risale-i Nur, bu Anadolu memleketine, belâların def'ine ehemmiyetli bir vesiledir. Sadâka nasıl belâyı def ediyor; onun intişarı ve okunması küllî bir sadâka nev'inde semâvî ve arzî belâların def'ine çok emareler ve çok hadiselerle tebeyyün etmiş. Hatta Kur'ân'ın işaretleriyle tahakkuk etmiş. Ve yazmasını ve intişarını men etmek zamanlarında dört defa zelzelelerin başlaması ve intişarıyla durmaları ve Anadolu'da ekser okunması İkinci Harb-i Umumi'nin Anadolu'ya girmemesine bir vesile olduğu Sûre-i Ve l-Asr işaret ettiği, bu iki ay kuraklık zamanında mahkemenin Risale-i Nur'un beraatine ve vatana menfaatli olduğuna dair kararını Mahkeme-i Temyiz tasdik ederek tam bir serbestiyetle Risale-i Nur'un intişar ve okunmasını beklerken, bütün bütün aksine olarak men edilmesi ve mahkemedeki Risalelerin sahiplerine iade edilmemesi ve bizi de o cihetle konuşmaktan men etmeleri cihetiyle, belâların def'ine vesile olan bu küllî sadâka-i maneviye karşı çıkamadı, günahımız neticesi kuraklık başladı.”